

пишатъ на плоча надъ църковната врата толкова първенци и духовни лица, трѣбва да е била церовската община силна, съ интеллигентни представители, съ здраво стопанско развитие и народно съзнание.

Какво въ сжщностъ сж представлявали споменатитѣ епитропи, сведения за тѣхъ дава просвѣтниятъ общественикъ *Иванъ П. Церовъ* въ малката си „Юбилейна книжка“, издадена въ Варна (1935 г.).

Ние ще направимъ извадки отъ най-интереснитѣ страници.

Оброченъ празникъ.

За съграждане на църквата първенцитѣ събрали и дали паритѣ.

1. *Нефталимъ иеромонахъ*, родомъ отъ Церова Кория, просвѣтенъ и събуденъ игуменъ на Кжпиновския манастиръ „Св. Никола“. Той едновременно градилъ църква и въ Кжпиновския манастиръ. Този манастирски и църковенъ ревностенъ служител по късно ходилъ въ Иерусалимъ, получилъ чинъ архимандритъ, 52 години (1794 — 1846) управлявалъ манастира, като го напълно преобразилъ и просвѣтилъ, както ще видимъ по-нататъкъ.

2. *Иоанъ черей*, оставилъ добри потомци, единъ отъ които е билъ *Петко Михайловъ*, учител и многозаслужилъ кметъ и общественикъ въ селото. Свещеникъ Иванъ е открилъ първото килийно училище въ Церова Кория.

3. *Паисий иеромонахъ*, приемникъ и игуменъ на Кжпиновския манастиръ следъ Нефталима и последенъ следъ Софрония Врачански.

4. *Стоянъ черей Милевъ*, чийто потомъкъ е днешниятъ епископъ *Флавиянъ*.